

slaget, som er langt betydeligere end det, der forelaa. Havde vi holdt os til den Grundsætning, som det ærede Medlem for Assens anbefaler, at man ikke skal forskertse de smaa Fremskridt under Forsøget paa at faa noget større frem, saa havde vi faaet gennemført det oprindelige Forslag, og saa havde vi ikke faaet det mere, som vi nu have Udsigt til at kunne gennemføre.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 af *Udvalget* om en ny Affattelse af § 1 (se Tillæg B. Sp. 891)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 af *samme* om en ny Affattelse af § 2 (se Tillæg B. Sp. 892)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3 af *samme* om en ny § 3 (se Tillæg B. Sp. 892)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4 af *samme* om en ny § 4 (se Tillæg B. Sp. 892)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 5 af *samme* om en ny § 5 (se Tillæg B. Sp. 892)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Eksekutorer i Dødsboer.

(Lovforslaget, som vedtaget af Landstinget ved tredje Behandling, findes i Tillæg C. Sp. 249 ff.).

Lovforslaget sættes under Forhandling.

Svend Høgsbro: Jeg havde ventet, at den højtærede Justitsminister vilde have begyndt denne Forhandling med at give os en Vejledning med Hensyn til de For-

andringer, det foreliggende Lovforslag er undergaaet, siden det sidst forlod os. Det vilde have været saa meget mere kærkomment, som det jo ikke er faa Forandringer, Lovforslaget er undergaaet, og som det jo ikke er saa let at faa Øje paa disse Forandringer i det enkelte, da de ere fremkomne i Landstinget som et samlet Forslag og ikke som Ændringsforslag til vort. Det er der for saa vidt ikke noget at sige til fra vor Side, som vi tog Landstingets Forslag paa samme Maade, da det var her; men jeg fremhæver det, fordi der i Landstinget fra Ordførerens Side netop blev anket over, at vi havde taget Sagen paa den Maade, og saa er man dog altsaa selv falden for den samme Fristelse. Ogsaa af en anden Grund havde jeg ventet, at den højtærede Minister havde taget Ordet for Forslaget, fordi det jo er en ret rørende Kærlighed, den høje Regering viser til dette Forslag som, det være nu med Føje eller uden Føje, hidtil ikke har vakt særlig Interesse i dette Ting. Det er fjerde Gang, Sagen foreligger for os, og lad ogsaa være, at det er et godt Forslag, saa er der dog saa mange andre bedre og større og langt betydningsfuldere Sager, som have hvilet i det høje Justitsministeriums Hænder, uden at vi have set det vise en saadan Kærlighed til dem. Da den højtærede Justitsminister imidlertid ikke har givet os denne Vejledning, vil jeg som Ordfører for Sagen ved tidligere Lejligheder her i Tinget tillade mig at paapege nogle af de væsentligste Forandringer. Jeg skal gøre det saa kort som muligt, fordi, som jeg nævnte før, Sagen ikke har vakt synderlig Interesse hos dette Tings Medlemmer — det ligger vel i dens egen Natur — og derfor vil det vel ogsaa denne Gang være naturligt at opsætte den nærmere Drøftelse til et Udvalg.

Det første, der springer i Øjnene, naar man ser paa det ny Forslag, er Forandringen af Titelen. Dette giver mig Anledning til den Bemærkning, som tillige er en Beklagelse fra min Side, at man ikke synes i det høje Landsting at have den Interesse for Rensningen af vort Lovsprog, saaledes at det kan blive saa dansk som muligt, som vi have her i Tinget, og det er saa meget mærkeligere, som Landstingets Formand netop har ikke ringe Fortjeneste af at have gjort sit til at rense vort juridiske Sprog i sine Forelæsninger. Man har nu ikke kunnet indvende noget væsentligt mod Ordet *Testamentsfuldbyrdere* i, og for sig, men saa har man fundet paa den Indvending, at Fuldbyrdere eller Ekse-